

BosniaLeaks (Ili u cara Trojana kozje uši...)

Ovaj svijet stvarno postaje zanimljivo (što će reći opasno) mjesto. Događaju se zaista historijske stvari, a kao što bi svi barem na Balkanu trebali znati – živjeti u historijski interesantnom vremenu baš i nije neka pljačka... No, što bi rekao jedan moj prijatelj – duraj i šućuraj...

Dakle, od svih tih događaja – bankrota Islanda, “skoro pa bankrota” Grčke i Irske, situacije sa eurom koja u svojim ranim godinama svako malo izgleda kao dijete s temperaturom 41.5C, i tako dalje i tome slično – najvažniji događaj koji, osim što je planetaran, jeste i generacijski – slučaj *WikiLeaks*. Zašto, pitate se? Pa jednostavno zato što nakon njega ništa više neće biti isto. Naime, pitanje je vremena kada će se matrica na kojoj je postavljen *WikiLeaks* replicirati na druge zemlje i u sve pore života – ukratko - način vođenja politike (što će reći i biznisa – na težak sam, naime, način naučila da je svaki posao do 1 miliona, upravo to - posao, a sve preko toga je opasna politika...) i biznisa neće biti isti. Jer kada se širokim narodnim masama otvore oči i kada shvate da je moguće voditi borbu protiv najopasnije stvari na svijetu – licemjerja svojih vlada i prvaka s mindera - a pomoću računara, to će postati trend koji nijedna vlast neće biti u stanju dugoročno ni spriječiti, a ni kontrolirati. I to može donijeti grandioznu promjenu – pa srž diplomacije više neće činiti licemjerje, kako to lijepo reče jedan visokopozicionirani zapadni diplomata već će to ipak biti nešto i veće i ljepše...

Stoga vrlo ozbiljno razmišljam da osnujem ili bar pomognem u osnivanju *BosniaLeaksa* – mislim da je on potreban ovoj državi, toliko koliko je *WikiLeaks* potreban svijetu u kojem živimo. Bijes i panika naših domaćih mamlaza bilo bi nešto, što bih zaista vrlo rado vidjela. A zašto je sve to potrebno – pa zato što se novinarstvo, onog trenutka kada je prestalo biti bar malo nezavisno (ako je ikada i bilo), pretvorilo u alatku za kreiranje virtualne stvarnosti po sistemu “kome više vjerujete – nama ili svojim očima...”

“I to se neće promijeniti sve dok ih “neki Leaks” ne sredi... Profesionalno, materijalno i moralno. Zbog svega toga mislim da smo svjedoci početka kraja novinarstva kakvog (nažalost) znamo.

I nešto mislim kako u svemu tome ima fine ironije – ista ona stvar koja je omogućila da se ispiranje mozga vrši na globalnom nivou, a u korist što globalnih što lokalnih oligarhija, na kraju će im doći glave.

Jer ova tehnologija je omogućila da kad neko na jednom kraju svijeta iskopa rupu i povjeri joj tajnu, da svaka svirala od vrbe na svijetu počinje svirati

“U cara Trojana kozje uši...” **B**